

Vocea de avertizare

American Tract Society

Predici și eseuri

VOCEA DE AVERTIZARE

American Tract Society

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original în volumul *Tracts of the American Tracts Society*, 1825.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portali sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portali, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet:

<http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Această mică broșură care îți este adresată tratează lucruri importante și veșnice pentru sufletul tău. Poți vedea în jurul tău peste tot oameni care mor; iar tu știi că la rândul tău trebuie să mori și să fii pus apoi într-o stare care nu se mai poate schimba. Nu este, atunci, un lucru de imensă importanță să îți pui întrebările următoare: „Am eu vreo bază solidă pentru speranța pe care o trag că voi merge în Rai atunci când o să mor? Sau nu cumva am motive groaznice să mă tem că mă voi afunda în iad, și de acolo să îmi ridic ochii în chinuri groaznice?” Dacă trăiești și mori în păcat, aceasta îți va fi soarta. Ia aminte, așadar, cu toată seriozitatea, la următoarele observații:

1. Câtă vreme trăiești în păcat, te afli într-un iminent pericol. L-ai compătimi pe sărmanul care nu s-a gândit și n-a fost preocupat de a-și asigura de-ale gurii stând astfel pe muchia unei prăpastii, dar prăpastia pe marginea căreia stai tu este infinit mai groaznică. Despre omul care, pentru o oră de plăcere, s-ar expune la sărăcie pentru toată viața de după aceea, ai crede că este un nebun, dar nu ești tu cu atât mai mult fără scuze, tu, care pentru plăcerile de clipă ale păcatului, riști să ajungi într-o veșnicie nefericită.

Chiar acum o voce de avertizare din Cuvântul lui Dumnezeu îți sună în ureche: „*dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*” (Ioan 3:3); o voce venită de la acel Mântuitor care în curând va fi Judecătorul tău. Și dacă atunci vei fi găsit străin de această naștere din nou, ar fi fost mai bine pentru tine să nu te fi născut niciodată, căci El îți va spune: „*Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic*” (Matei 25:41). Dacă te-ai gândi acum la aceste lucruri, la ce se întâmplă cu oamenii care au suflete nemuritoare, gândurile acestea ți-ar domina mintea; le vei avea în minte când vei fi la muncă pe câmp, în atelier sau ocupat cu treburile casei. Cât de fericit ar fi pentru tine dacă o prezență constantă a lor te-ar conduce la Hristos ca la Stânca ta de adăpost, fiind astfel prizonier al nădejzii! Dar dacă te-ai hotărât să alungi aceste gânduri pentru că ele te deranjează, și să continui visând la fericire stând deasupra prăpastiei pierzării, fii sigur că amăgirea aceasta nu va ține multă vreme. În curând MOARTEA îți va rupe vălul de pe ochi; și, o, ce priveliști vei avea atunci! Ce sunete vei auzi atunci! De ce suferință vei avea parte! Oare cum vei îndura focul care nu se stinge niciodată, tu, care nu poți suporta nici măcar să auzi vorbindu-ți-se de iad?

Poate că acum tu iei Numele lui Dumnezeu în deșert, și astfel aduci condamnarea asupra sufletului tău. Vai! Nu ai luat niciodată în considerare ce înseamnă condamnarea aceasta, altfel nu te-ai juca folosind astfel de

vorbe. Poate că ai profanat Ziua Domnului încalcându-o. În loc să te alături credincioșilor în închinare înaintea lui Dumnezeu, tu își petreci această zi în baruri, sau lenvind, ori umbli după chemările lumești, ori în ospeții și chefuri. Poate că trăiești satisfăcându-ți poftele interzise, care duc pe oameni la pierzare. Aceste păcate împietresc inima, amorteșc conștiința și aduc o distrugere rapidă asupra celor care le fac. Dumnezeu spune acestui fel de oameni: „...partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua” (Apocalipsa 21:8).

Dar ia aminte, oricât de liber ai fi de imoralitate grosolană, la cum se vede caracterul tău adevărat în ochii Celui care îți poate vedea inima. Nu te înșela. O astfel de amăgire este fatală. Orice formă de sfințenie ai avea, dacă ești străin de convertirea autentică, ești lipsit de realitatea religiei și, în ciuda tuturor aparențelor tale de om acceptabil, tu ești un păcătos. Pentru a descoperi cum ești cu adevărat, ia aminte la următoarele semne și dovezi ale unui om păcătos și, în contrast cu acestea, la cele ale unui om cu adevărat credincios. Și fie ca Domnul să te ajute să te cercetezi ca și cum a fi înaintea lui Dumnezeu!

Un om păcătos își găsește întreaga fericire în această lume. Aici, pe pământ, se găsește comoara lui; și, acolo unde este comoara lui, acolo este și inima lui. Dacă ferma lui înflorește, banii i se înmulțesc sau trăiește viață mai bună decât vecinii lui, el gândește că este fericit as-

tfel, și, ca și tânărul bogat din Biblie, își spune sufletului său: „*Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!*” (Luca 12:19). Cititorule, este aceasta situația ta? Este sufletul tău legat de această lume? Dacă da, fii sigur că, precum o voce din cer ar fi proclamat aceasta, te afli într-o stare de neconvertire, fiind un vrăjmaș al lui Dumnezeu, căci „*Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El*” (1Ioan 2:15); „*se face vrăjmaș cu Dumnezeu*” (Iacov 4:4).

Prin contrast, un om cu adevărat credincios este luminat să vadă deșertăciunea, insuficiența și goliciunea lumii acesteia. El știe că ea nu îl va putea face fericit vreodată și, de aceea, în timp ce mulți spun: „*Cine ne va arăta fericirea?*” (Psalmii 4:4), limbajul lui este: „*Eu însă zic: „Fă să răsară peste noi lumina Feței Tale, Doamne!” Tu-mi dai mai multă bucurie în inima mea, decât au ei când li se înmulțește rodul grâului și al vinului*” (Psalmii 4:5-6). Nimic altceva nu poate să îl mulțumească mai mult decât bunătatea lui Dumnezeu, care este viața, și dragostea lui îndurătoare, care este mai bună decât viața pământească. El mai degrabă ar alege să fie sărac ori persecutat, dar să aibă parte de îndurarea lui Dumnezeu, decât să aibă toate bogățiile acestei lumi, însă fără harul Lui.

Un om păcătos nu își găsește plăcere în a sluji lui Dumnezeu. Sunt mulți care niciodată nu vin la închinare în biserică; sau, dacă fac aceasta, o fac numai din obișnu-

ință, iar când se termină închinarea se bucură din inimă. Dacă nu au vreo motivație anume să facă aceasta, sau vreun avantaj lumesc din ea, ei socotesc Ziua Domnului drept cea mai lungă zi a săptămânii și spun „*Ce mai oste-neală!*” (Maleahi 1:13). În ce privește închinarea personală, fie în cadrul familiei sau în odăița proprie, ei nu găsesc nici o plăcere în așa ceva. Ei știu că sunt vrăjmași lui Dumnezeu și simt o aversiune față de prezența Lui. Dar un om evlavios iubește locul unde Dumnezeu este onorat. El spune: „*Mă bucur când mi se spune: Haidem la casa Domnului!*” (Psalmii 122:1). El merge la casa lui Dumnezeu flămând și însetat după Pâinea vieții și după Apa vie, iar aici el a petrecut cele mai fericite momente ale vieții sale. El nici nu poate trăi fără rugăciunea în taină, iar atunci când își varsă inima înaintea lui Dumnezeu, a gustat din bucuria Raiului, parte din începutul slavei cerului.

Un om păcătos este unul care este nepăsător cu privire la sufletele copiilor lui. Dacă ei sunt puternici și sănătoși, și dacă poate să le asigure hrană și îmbrăcăminte, iar ei prosperă în această lume, consideră că aceasta este de ajuns. Dar nu se tulbură prea mult în ceea ce privește sufletele lor. În ceea ce îl privește, ei sunt lăsați să crească în păcat și în indiferență față de Dumnezeu și față de Hristos; sunt străini de Evanghelie, chiar și atunci când trăiesc într-o țară creștină. În mod sigur aceia care nu se îngrijesc în nici un fel de lucrurile spirituale și de

veșnicia copiilor lor sunt în mod obligatoriu niște părinți păcătoși.

Dimpotrivă, un om cu adevărat credincios face din soarta sufletelor copiilor lui o preocupare principală. El încearcă să imprime în mințile lor un sentiment adânc al vinovăției și păcatelor lor, al corupției din inimile lor și al depravării din viețile lor, al nevoii lor pentru Evanghelie, și a fericirii și binecuvântărilor minunate pe care ea le aduce – binecuvântări care îi vor face bogați în îndurările lui Dumnezeu, nu doar pentru această lume, ci și pentru veșnicie. El mai degrabă ar vrea să își știe copiii mântuiți decât celebri, mai degrabă văzându-i căutând Împărăția slavei decât să fie posesorii celei mai puternice împărății de pe pământ.

Acum, cititorule, dacă te identifici cu semnele și dovezile ce caracterizează un om păcătos, dacă, în descrierea făcută mai sus, te vezi pe tine astfel de stricat, fă bine și cunoaște de asemenea că ești în cea mai periculoasă stare: „*plin de fiere amară și în lanțurile fărădelegii*” (Faptele Apostolilor 8:23), și că între tine și focul veșnic nu este decât un pas! O, atunci fugi, fugi de mânia care vine! Răzbunătorul sângelui te caută. Chiar acum, Judecătorul stă la ușă, și în foarte scurt timp, în lipsa pocăinței adânci și a întoarcerii la Dumnezeu prin Hristos, vei urla în chinuri, fără să beneficiezi de o picătură de apă care să îți răcorească gura.

2. Câtă vreme trăiești în păcat și ești un străin de Dumnezeu și de Hristos, nu cunoști nimic din fericirea adevărată și reală. Este absolut imposibil ca, în chiar natura lucrurilor, să poată exista pace și fericire reală pe căile păcatului. Un profet a declarat: „*Cei răi n-au pace zice Dumnezeul meu*” (Isaia 57:21). N-ai descoperit tu adesea adevărul acestor cuvinte în experiența ta de viață? N-ai simțit tu adesea muștrările aprige ale conștiinței și avertizările înfricoșate ale distrugerii veșnice? Ce-ar putea fi acestea decât începuturile chinurilor aceluia vierme care nu moare niciodată și începuturile aceluia foc care nu se va stinge niciodată? Dar tu încerci să alungi din mintea ta gândurile privitoare la moarte și judecată. Alergi la prieteni, la distracții deșarte sau la îngrijorările acestei lumi, ca să îți înăbuși vocea conștiinței. De ce te chinui să faci asta? Vai! Este pentru că știi faptul că ea, conștiința, mărturisește împotriva ta. Dar deși tu te străduiești să îi îneci vocea, știi că ea îți vorbește întotdeauna pe un ton al groazei. Este cumva aceasta fericirea pe care ți-ai promis-o pe căile păcatului?

Ai experimentat deja în mod groaznic faptul că fericirea reală nu poate fi găsită pe căile păcatului. Vezi acum la ce rezultat se poate ajunge pe căile lui Hristos, și vei descoperi aceste cuvinte împlinindu-se în propria ta experiență fericită: „*Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta*” (Psalmii 119:165). Nenumărate pot fi situațiile în care puterea credinței arată că ea susține și mângâie mințile

oamenilor în cele mai grele încercări și că ea inspiră sufletul cu pace și biruință pe patul de moarte.

Nici o astfel de situație nu poate fi găsită pe căile păcatului. O, dacă ai fi astfel convins de faptul că nu poți experimenta vreodată fericirea până când nu va fi pace între tine și Dumnezeu prin Hristos.

3. Câtă vreme trăiești în păcat, ești vrăjmaș Dumnezeului cel mareț. Și, O, bărbat și femeie, tânăr sau copil, oricine ai fi, când Dumnezeu este împotriva ta, toate lucrurile sunt împotriva ta. Această lume nu este decât închisoarea ta până în Ziua Mâniei, când vei fi scos din ea și aruncat, ca un ticălos, în pedeapsa veșnică. Propria conștiință îți spune că Dumnezeu este inamicul tău, pentru că știi că ești un răzvrătit împotriva Lui, deși El ți-a făcut mult bine din clipa în care te-ai născut până acum. Da, faptele tale mărturisesc împotriva ta, căci ele spun: *„Nu Îl voi lăsa să împărățească peste mine”*.

Cât de înfricoșător să știi că Dumnezeu este inamicul tău! Ar fi de departe mult mai bine ca toată această lume, ba chiar toții demonii din iad să fie împotriva ta decât să fie binecuvântatul Dumnezeu. Nu vei putea suporta greutatea brațului Lui și nu vei putea scăpa de răzbunarea Lui. O, vei descoperi cât de grozav este să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu! Apoi nici prietenii credincioși și nici slujitorii evlavioși nu te vor mai putea ajuta. Atunci îți vei aminti de această „Voce de

avertizare” și ea nu va face altceva decât să adauge suferinței tale, prin faptul că ți-ai închis urechea la sfatul care îți este dat acum.

4. În scurt timp, moartea, judecata și veșnicia vor pune stăpânire pe tine. O, cu ce grabă vine moartea! Nu există un curier mai rapid, nici un mesager mai sigur; iar atunci când ea vine, din toate câștigurile tale, pentru care ți-ai vândut sufletul și mântuirea, și din toate plăcerile tale păcătoase, nu va rămâne nimic decât recunoașterea vinei și amintirile amare. Da, trebuie să stai înaintea scaunului de judecată al lui Hristos. Trebuie să dai socoteală Lui de vrednicia ta, de timpul tău, de talentele tale, de privilegiile de care te-ai bucurat în viață, și de felul cum te-ai folosit de toate acestea pentru plăceri și avantaje păcătoase, și nu pentru gloria Lui. Iar când El va spune: *„Te-am trimis eu în această lume doar ca să fii bogat și să uiți de sufletul tău nemuritor? Am așezat Eu ziua mea sfântă ca să fie profanată de tine, și ți-am dat Cuvântul Meu ca să îl neglijezi? Ți-am dat legile mele și poruncile mele doar ca să le calci în picioare? Nu am trimis Eu pe slujitorii mei credincioși ca să îți pună înaintea binecuvântările pe care harul Meu le oferă celui mai mare dintre păcătoși? Dar totuși, în ciuda tuturor acestor lucruri, nu ți-ai împietrit tu inima și n-ai continuat să mergi pe calea propriilor tale gânduri rele?”* Atunci când Judecătorul îți va pune aceste întrebări, ce vei fi în măsură să îi răspunzi? Nu vei fi tu mut, convins de vina și rușinea ta? Și nu se va topi în tine

inima ta când Îl vei auzi pronunțând groaznica sentință: „*Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!*” (Matei 25:41).

Există o energie în cuvântul „veșnicie” la care merită să ne gândim cu seriozitate, și al cărei înțeles vei începe să îl cunoști, oricând vei fi separat de acest veșmânt trupesc și când lucrurile veșnice îți vor fi clare ochilor în toată măreția și importanța lor. Dacă Dumnezeu ar scrie acest gând în mintea ta, ar pune o opreliște definitivă cursei nebunești în care te afli acum.

5. În starea deplorabilă în care te găsești, Evanghelia lui Hristos îți arată o cale de scăpare. Există o mare mântuire dată de un Mare Mântuitor, care a fost obținută prin mijloace mărețe. Această mântuire este disponibilă fără plată pentru toți cei care sunt dornici din toată inima și cu pocăință adevărată să o primească. Nu te gândi să încerci să te faci ca și cum ai merita această mântuire, sau să încerci să te cureți singur de păcate înainte de a merge la El pentru a fi curățat. Este ca și cum ai pune pe un om bolnav să se vindece singur înainte de a merge la doctor.

O, dacă ai asculta de aceste vești bune cu o inimă caldă, cu dragoste față de acel Dumnezeu căruia I-a fost plăcut să Își arate în așa fel dragostea față de o lume pierdută încât „*a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică*” (Ioan

3:16). El L-a trimis pe Isus să moară, pentru ca tu să trăiești; L-a trimis ca să fie făcut blestem pentru tine, astfel ca tu să fii eliberat de blestemul Legii pe care ai încălcat-o. Evanghelia oferă iertare fără plată și pe deplin pentru oricine vine la Dumnezeu prin Isus Hristos, oricât de stricat ar fi fost trecutul tău și oricât de mari ai simți că sunt nelegiuirile tale. Și atât de puternică a fost puterea acestei învățături a iertării fără plată pentru cei mai mari păcătoși, încât a schimbat bețivanii în oameni serioși, pe cei necurați în oameni decenti, pe hoți în oameni cinștiți și pe cei care au fost timp îndelungat sub puterea întunericului să devină cetățeni cu sfinții și membrii ai familiei lui Dumnezeu.

O, ia aminte la faptul că Dumnezeul milei binevoiește să implore să te alipești de lucrurile care îți pot aduce pacea veșnică, înainte ca să îți fie ascunse pentru totdeauna de ochii tăi; și că Răscumpărătorul plin de compasiune, care Și-a dat viața pentru a răscumpăra pe păcătoși de la distrugerea veșnică, le vorbește într-un limbaj plin de har: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă*” (Matei 11:28) și El îți spune spre încurajarea ta că „*pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară*” (Ioan 6:37).

Mai mult, El te asigură că, deși te-ai opus multă vreme harului Lui, există încă loc în inima Lui pentru tine. Da, chiar dacă El este acum înălțat la tronul slavei in-

finite, El te vede, te observă chiar acum când citești aceste rânduri. El observă efectul pe care ele îl au asupra ta. Dar tu, poți tu să suportți până și gândul să Îl respingi și să neglijezi harul care îți este pus înaintea! O, ia aminte la faptul că nu va fi nici o posibilitate de scăpare dacă ești indiferent la o mântuire atât de mare!

Ia aminte de asemenea că convertirea și mântuirea ta vor oferi bucurie tuturor oamenilor credincioși. Ei știu că în casa Tatălui lor este suficientă pâine, este din belșug, și că în inima Tatălui lor este compasiune infinită. Ei știu că nu vei fi vreodată fericit până când, ca și fiul risipitor pe calea de întoarcere către Tatăl, și tu vei veni la El. Și ei gândesc că fericirea lor va crește încurajându-te și pe tine să fii fericit.

Reflectă asupra privilegiilor de care ei se bucură, ei care, ca și Maria, au ales cu toată inima lor singurul lucru de care aveau nevoie. Ei sunt în posesia aceluia bine care nu va fi luat niciodată de la ei. Promisiunile lui Dumnezeu sunt toate ale lor. Toate binecuvântările vieții sunt ale lor, și toate încercările vieții lucrează spre binele lor; fie viața, sau moartea, lucrurile prezente sau cele viitoare, toate sunt ale lor, căci ei sunt în Hristos, și Hristos este în Dumnezeu. Ei sunt acum moștenitori ai slavei. Ei privesc la acea împărăție veșnică pe care o vor avea pentru totdeauna. Nu este acest lucru suficient pentru a-ți atrage cele mai adânci dorințe de a fi și tu părtaș acestei

binecuvântări? Vino atunci la Hristos! Predă-te în mâna milei Lui! El nu va respinge pe nimeni care se încrede în El. El va asculta rugăciunea celui pocăit. Duhul lui Sfânt va înmuia inima ta de piatră, va schimba înclinațiile tale murdare, și te va înmuia și modela ca să fii după chipul și asemănarea Lui.

Mergi la El să capeți tărie pentru a rezista ispitirilor din interiorul tău, atracțiilor celor apropiați care vor să te atragă în nelegiuire și ispitelor de la cel rău. Decide-te să fii ca și vechii slujitori credincioși lui Dumnezeu. Lasă pe alții să facă ce vor ei, dar cât despre mine, eu voi sluji Domnului.